

Dienstnummer: 1396

zondag: Pasen

datum: 17-04-2022

plaats: De Ontmoeting, Assen

Schriftlezingen (onderstreept = hoofdlezing): Johannes 20: 1-18

liederen: Lb 216; Tranen voor de schepping (Michazondag); AWN 3-30; Opwekking 174; Sterven in de grond (Jedi Noordegraaf); Lied van Ruth (Stef Bos); LvdK gz 400:1,8,9,12; Lb 368f; Lb 634

eventuele bijzonderheden: Thema: 'Tuin-stad-tuinstad' (voorgangers: Daniël Kehanpour + Harry Harmsen)

Overdenking 1 - tuin - Harry

Paasfeest is een tuinfeest.

Zo vertelt Johannes het in elk geval.

Vlak voor het paasevangelie dat we net hoorden vertelt hij:

bij de plaats waar Jezus gekruisigd was

lag een tuin,

en daar was een nieuw graf (...)

en daar legden ze Jezus in.¹

Paasfeest is een tuinfeest,

want Johannes vertelt verder;

vertelt dat het daar in die tuin gebeurt:

dat Maria daar naartoe gaat

en Petrus en Johannes waarschuwt

als ze ziet dat de steen voor het graf weg is;

en dat dan Petrus en Johannes naar het graf toegaan

en daar alleen de doeken waarin Jezus gewikkeld was

zien liggen.

Paasfeest is een tuinfeest,

want Johannes vertelt

over Maria en de tuinman;

de tuinman die ze niet herkent als Jezus,

de opgestane Heer.

Ik vind het heel verrassend

dat Johannes dat zo vertelt,

dat de tuin voor hem blijkbaar zo belangrijk is.

Het inspireert mij

¹ Johannes 19: 38-42

om er van alles bij te gaan denken.

Want:

die graftuin lijkt wel op de tuin van het begin,
het paradijs, de hof van Eden.

De aarde zoals God ons die gegeven heeft,
hij zag dat het goed was,
een goede plek om te kunnen leven,
in vrede en geluk.

Met Adam en Eva als de eerste mensen,
in volkomen harmonie met alle dieren en planten.

Een op-en-top duurzame aarde.

De tuin dus als beeld voor een volmaakt bestaan.

Maar die tuin is dus een graftuin geworden:

een tuin waar het leven weg is,
donker is het als Maria er komt,
wanhopig en verdrietig,
zonder toekomst.

De tuin dus als beeld voor het dode en doodse bestaan,
voor een wereld waar het licht is uitgegaan.

Zoals paus Franciscus het zegt:

*God gaf ons een prachtige tuin,
maar die hebben wij veranderd in een troosteloze woestijn van afval en vuil.*

Zal die tuin ooit weer die 'goede aarde' worden? -

Ja, dat wordt ie zeker!

Met Pasen!

Want paasfeest is een tuinfeest!

In die tuin van de dood en het graf
overwint het leven.

Want het graf is leeg
en de dode blijkt de Levende te zijn.

Er is weer een tuinman voor die tuin,
een mens die die tuin onderhoudt,
die zorgt dat die tuin leeft,

dat er groei en bloei is,
dat de schepping opnieuw geschapen wordt,
dat het paradijs weer open ligt,
de hof van Eden ook de hof van Heden kan zijn...

En in die tuin,
die een tuin van wanhoop en verslagenheid was
maar nu een tuin van leven en hoop geworden is-
in die tuin wordt een mens bij haar naam geroepen:
"Maria!"

En dan kan zij zelf ook opstaan
uit haar dodelijk verdriet.

Die graftuin is weer de tuin van het begin geworden,
met de nieuwe Adam: Jezus,
en de nieuwe Eva: Maria.
Mensen nieuw geschapen
om die tuin van het begin te bewerken en te bewaren,
voor die aarde te zorgen,
zoals het achtste werk van barmhartigheid inhoudt;
om te geloven in die goede aarde;
om te hopen: *alles komt goed*,
zoals het Paasthema van de PKN luidt;
om samen te leven in liefde.

Ja, paasfeest is echt een tuinfeest!
Een feest dat ik graag meevier.
Een feest dat mij 'opwekt'
om zelf me ook in te zetten voor die tuin,
om *voor de aarde te zorgen*.
Daarvoor sta ik op:
om van de aarde een feest te maken.

Overdenking 2 – Stad – Daniël

Een tuin, een tuin is leuk, een tuin is aardig.
 Een mooi beeld van harmonie tussen mens en natuur.
 Harry, een tuin is prachtig.
 En dat hoeft ook allemaal niet te verdwijnen.
 Een tuintje achter het huis, een moestuincomplex,
 Een natuurcamping, wie houdt er nou niet van?
 Lekker barbecueën, jeu de boulen, picknicken,
 Daar ben ik ook gek op.
 Maar een tuin is maar het begin.

De tuin is maar het begin.
 Kijk naar de geschiedenis van de mens!
 We zijn van ver gekomen, van grotschilderingen,
 Van speren en bogen om dieren op te jagen.
 Van tussen de bosjes kruipen op zoek naar noten en bessen.
 Jagers en verzamelaars, dat is de oorsprong van de mens.
 Maar langzaam kwam er verandering.

De landbouw werd uitgevonden. De aarde bewerken om voedsel te groeien.
 De mens kon eindelijk op één plek blijven en hoefde niet meer rond te zwerven.
 Dat angstige zoeken naar eten en water, dat was voorbij.
 De mens kreeg de touwtjes zelf in handen en werd zelfvoorzienend.
 Niet meer afhankelijk van moeder natuur.
 Boerderijen, werden nederzettingen,
 Nederzettingen werden dorpen,
 En dorpen werden steden.
 En daar werd meer dan graan gecultiveerd.

Er kwam veiligheid, met de bouw van stadsmuren,
 Niet meer slapen in het bos tussen de wolven en beren,
 Maar in een huis van steen met een wachters om je heen.
 De tijd van de tuin was voorbij.

In de steden groeide nog meer,
 In de stad werd kunst geboren, daar danken we de nachtwacht aan!
 En het meisje met de parel en sterrennacht!
 In de stad werd architectuur geboren, zo hebben we de paleizen van Rome gebouwd,
 Het kunstenaarskwartier in Parijs en de grachtenhuizen in Amsterdam!
 In de stad werd wetenschap geboren, daarom hebben we op de maan gestaan,
 Hoeven kinderen niet aan de mazelen te sterven en kunnen wij deze dienst livestreamen!

En kijk alleen al naar de afgelopen honderd jaar,
 We hoeven minder te werken, kinderen kunnen naar school,
 Bijna niemand heeft nog honger, of te weinig geld.
 Je hebt alle spullen die je je maar kan wensen.
 Je hebt een auto of trein om mee rond te reizen,
 Films, eten en sporten van over de hele wereld!
 In de stad hoef je nooit alleen te zijn, er zijn altijd mensen in de buurt.
 Er zijn altijd winkels vlakbij als je iets nodig hebt, je hebt ruime keuze
 Uit restaurants, activiteiten, musea, parken, noem het maar op!

De mens is ooit begonnen in een tuin, maar het was nooit de bedoeling om daar te blijven!

Lees de Bijbel maar eens. In Genesis is de hof, de tuin, dat klopt.

Maar dat was het begin van de Bijbel.

Als je naar het einde bladert, naar Openbaringen, dan zie je een nieuwe toekomst.

Johannes krijgt een visioen, een boodschap van God zelf,

Over hoe de wereld is bedoeld, hoe de toekomst er uit gaat zien.

Er komt dan een stad, rechtstreeks uit de hemel,

Die heet het nieuwe Jeruzalem!

Die stad heeft gouden straten, en paarlen poorten! Zoals dat daar zo mooi staat.

Die stad is anders, daar is geen verdriet meer en geen pijn.

Daar komt de mens eindelijk tot zijn recht.

Harry, God wil toch ook dat wij onszelf ontwikkelen,

Onze talenten gebruiken en inzetten voor elkaar.

God wil toch niet dat wij een moeizaam bestaan lijden

Vol met hard werken en onzekerheid?

De stad is het eindpunt, waar de mens uit zal komen!

Overdenking 3 – Tuinstad – Harry + Daniël

Harry:

Misschien heb je wel gelijk, Daniël.
Misschien ben ik te romantisch met m'n tuin,
wil ik teveel terug naar de natuur,
naar een onbedorven leven waarin alles goed is.

Maar, je moet er misschien ook geen tegenstelling van maken,
van de tuin en de stad.

In elke stad heb je immers groen,
tuinen,
parken.

Ook in ons eigen Assen,
met het Asser Bos,
de Lariks,
het Pittelose park.

En wat dacht je van Kloosterveen?
Dat is toch een echt groene, duurzame wijk?!
Het leuke van dat groen is
dat mensen zich er anders in gaan gedragen:
zorgelozer, speelser, gelukkiger.
Ze liggen op het gras,
baden pootje in het water,
sporten en spelen,
eten en drinken en praten gezellig met elkaar.
Toch al een beetje paradijselijk.

Jij had het net over die stad in Openbaring.
Hoe is het dáár met het groen?

Daniël:

Dat nieuwe Jeruzalem is behoorlijk groen.
Door het midden van de stroomt een rivier.
En aan beide kanten van die rivier staat een boom
die het hele jaar door vruchten geeft.
En de bladeren van die boom brengt genezing aan de volken.
Als je er zo beter op let
dan is Gods ideale beeld een tuinstad
waar mensen en natuur in harmonie samen leven.

Harry:

Ja! Dat is mooi:
 een tuinstad.
 Tuin en stad zijn geen tegenstelling
 maar vallen samen in dat visioen.
 Dat is Gods beeld voor de toekomst.
 Enne... laten de kinderen ons daar al niet weken wat van zien,
 met hun bouwen aan de stad van vrede en recht?!

Daniël:

Inderdaad, de kinderen zijn al die tijd al bezig
 om met Rainbow te laten zien hoe de tuinstad er uit gaat zien.
 En de zorg voor de natuur is het laatste stukje van de puzzel.
 Net als al die andere goede werken
 gaat dit over zorgen dat een ander niet tekort komt.
 Wij geven de aarde immers weer door aan onze kinderen
 en dan moet het natuurlijk wel een 'goede aarde' zijn;
 een aarde die steeds meer gaat lijken op die tuinstad van God.
 Maaruhhe..., wat heeft dat met Pasen te maken?

Harry:

Goeie vraag!
 Maar nog niet zo makkelijk antwoord op te geven.
 Kijk nog eens naar dat toekomstvisioen:
 de harmonie tussen de tuin en de stad;
 allebei gaan ze over Gods bedoeling met de wereld,
 over hoe God wil dat zijn schepping is en wordt.
 Juist dáárvóór is Jezus op aarde verschenen:
 om die aarde goed te maken,
 om goed te zorgen voor die aarde,
 om de mensen te inspireren en op te wekken
 om goed voor elkaar en voor de dieren en de planten en alle materie te zorgen.
 Daarvoor is Jezus gekomen,
 en die opdracht heeft hij volgehouden;
 tot het uiterste,
 tot op het eind.
 Daarvoor heeft hij zichzelf opgeofferd,
 want de mensen accepteerden zijn inzet, zijn liefde voor de wereld, niet

en daarom hebben ze hem uiteindelijk gedood.

Maar Pasen betekent:

God laat het niet dood-lopen en de dood houd Hem niet tegen;
God geeft zijn zorgen voor de aarde niet op
en God geeft zijn zorgen voor ons ménsen niet op;
God gaat door,
totdat het eens wordt zoals Hij het bedoeld heeft;
totdat die tuinstad van vrede en recht
met allemaal prachtig groen
waarin de mensen speels en zorgeloos en gelukkig van het leven genieten
er ooit eens zal zijn.

Daniël:

Nou, dat is echt een boodschap van hoop:
'zorgen voor de aarde',
dat is zeker geen doodlopende weg,
nee, dat bruist juist van leven!
Zeker in de onstuimige wereld waarin we leven
is zo'n boodschap van hoop heel krachtig,
Het helpt mij om niet op te geven en in het goede te blijven geloven.
Ik krijg energie van die tuinstad van de toekomst,
En van het idee dat we daar nu al aan kunnen bouwen.
Dat heeft Jezus toch echt laten zien!
Daar wil ik voor leven!

Harry:

Precies!
Daar kan ik maar één ding op zeggen:
De Heer is waarlijk opgestaan!
Halleluja!